

Příloha 1: Vzory informovaných souhlasů

Informovaný souhlas s poskytnutím výzkumného rozhovoru

Byl/a jsem informován/a o účelu rozhovoru, kterým je sběr dat pro potřeby výzkumu bakalářské práce Kateřiny Majerové s názvem *Zkušenost se společenským tancem v kontextu partnerského vztahu*. Dávám svolení k tomu, aby výzkumnice použila rozhovor pro potřeby své bakalářské práce. Souhlasím s nahráváním rozhovoru a jeho následným zpracováním do písemné podoby. Zvukový záznam rozhovoru nebude poskytnut třetím stranám a po ukončení výzkumu bude smazán. Rozhovor je anonymní, nikde nebude uvedeno mé jméno či jiné osobní údaje, díky kterým bych mohl/mohla být identifikován/a. Jsem seznámen/a s tím, jaký bude mít rozhovor průběh. Kdykoliv během rozhovoru mohu odmítnout odpovědět na otázky, na které nechci odpovědět, případně odmítnout účast na výzkumu. Moje účast na rozhovoru je zcela dobrovolná.

Datum:

Podpis respondenta:

Podpis výzkumníka:

Informovaný souhlas s poskytnutím výzkumného rozhovoru a s pozorováním

Byl/a jsem informován/a o účelu rozhovoru, kterým je sběr dat pro potřeby výzkumu bakalářské práce Kateřiny Majerové s názvem Zkušenost se společenským tancem v kontextu partnerského vztahu. Dávám svolení k tomu, aby výzkumnice použila rozhovor pro potřeby své bakalářské práce. Rozhovor je anonymní, nikde nebude uvedeno mé jméno či jiné osobní údaje, díky kterým bych mohl/mohla být identifikován/a. Souhlasím s nahráváním rozhovoru a jeho následným zpracováním do písemné podoby. Zvukový záznam rozhovoru nebude poskytnut třetím stranám a po ukončení výzkumu bude smazán. Zároveň souhlasím s tím, že mě výzkumnice bude pozorovat a natáčet při lekci. Video bude následně zpracováno do písemné podoby, záznam bude smazán a nebude poskytnut třetím stranám. Jsem seznámen/a s tím, jaký bude mít rozhovor i pozorování průběh. Kdykoliv během rozhovoru mohu odmítnout odpovědět na otázky, na které nechci odpovědět, totéž platí i u pozorování a natáčení. Jsem si vědom/a, že mohu odmítnout účast na výzkumu. Moje účast je zcela dobrovolná.

Datum:

Podpis respondenta:

Podpis výzkumníka:

Informovaný souhlas s pozorováním a psaním deníku pro výzkumné účely bakalářské práce

Byl/a jsem informován/a o účelu deníku a pozorování, kterým je sběr dat pro potřeby výzkumu bakalářské práce Kateřiny Majerové s názvem Zkušenost se společenským tancem v kontextu partnerského vztahu. Dávám svolení k tomu, aby výzkumnice použila deník pro potřeby své bakalářské práce. Data jsou anonymní, nikde nebude uvedeno mé jméno či jiné osobní údaje, díky kterým bych mohl/mohla být identifikován/a. Části deníku mohou být citovány v bakalářské práci či mohou být uvedeny v její příloze. Zároveň souhlasím s tím, že mě výzkumnice bude pozorovat a natáčet při lekci. Video bude následně zpracováno do písemné podoby, záznam bude smazán a nebude poskytnut třetím stranám. Jsem seznámen/a s tím, jaký bude mít výzkum průběh. Jsem si vědom/a, že mohu kdykoliv v průběhu výzkumu odmítnout účast na výzkumu. Moje účast je zcela dobrovolná.

Datum:

Podpis respondenta:

Podpis výzkumníka:

Příloha 2: Soubor témat k rozhovoru

Manželství	<ul style="list-style-type: none">- základní kontextové informace- volný čas, koníčky- problémy v manželství- řešení konfliktů
Společenský tanec	<ul style="list-style-type: none">- cesta k tanci a motivace- pocity při tanci- vedení a následování- konflikty- učitel tance

Příloha 3: Soubor návodných otázek v denících

- 1) Jak bych popsal/a minulý týden s partnerem/partnerkou? Co jsem s ní/s ním dělal/a či prožíval/a?
- 2) Co se dnes na lekci odehrávalo? Jak jsme na sebe byli naladěni?
- 3) Jak se po lekci cítím a co jsme spolu po lekci dělali?
- 4) Jak bych nás dnes v tanečních kurzech ohodnotil/a? Změnilo se něco oproti minulé hodině?
- 5) Co dalšího jsem zažil/a a chtěl/a bych sdělit? Volný prostor pro další myšlenky.

Příloha 4: Ukázka rozhovorů

1) Ukázka rozhovoru s tanečním párem

- datum: 1.12.2021, A=Partnerka, B=Partner, V=Výzkumník

V: Děkuji, že jste si udělali čas na rozhovor. Ještě se pro jistotu zeptám, jestli nevádí, že rozhovor bude nahráván a jestli jste seznámeni s tématem a s účelem mé bakalářské práce?

B: V pořádku.

V: Skvěle, děkuji. Tak zabývám se tedy společenským tancem a partnerským vztahem. Prvně se asi zeptám, jak jste spolu dlouho?

A: Tak manželé budeme v lednu třicet pět let, žijeme spolu tím pádem...

B: Stále v jedné domácnosti. (smích)

V: A jak byste Váš vztah dnes popsali?

B: No (smích) ten vztah to je vývoj, jsou to periody, jde to nahoru, dolů, od naprostýho souznění po dny, kdy byste tomu druhému nejradši vtrhali vlasy z hlavy, ale... takže takový vývoj. Je to něco jiného, než když jsme byli mladí. Čím jsme starší, tím se to zklidňuje, protože...

A: Ten vztah je právě ovlivněnej téma vývojovejma epizodama. Úplně jinej vztah byl před dětma, s dětma a s dětma, který už jsou dospělý a jsou z rodiny... nebo ne z rodiny, ale už jsou z bytu. To jsou periody, který se moc nedaj srovnávat.

V: Rozumím, takže teď jste v periodě, kdy máte děti dospělé?

A: Děti z baráku, naprosto samostaný.

B: Děti dospělý. Takže je... takže je samozřejmý, že děti přinášej konflikty mezi páry, mezi... rodičema. Aspoň to je můj názor, vidim to i všude okolo. Výchovný nějaký ty... Každý má na to jinej pohled (A: dochází ke střetu), jinej přístup k tomu, dochází potom ke střetům. Pak je otázka, jak se s tím, kdo dokáže smířit, prostě jinej názor, jinej přístup, říkam, tím časem se to pak začne obrušovat. Záleží na tom, jak ty lidi s tím pracujou. Samozřejmě měli jsme rozpory takový taky veliký...

A: Samozřejmě, protože je něco úplně jinýho když vychováváte dítě, který jde do školky...a pak se i to dítě změní, takže potom se obrušují i ty hrany, protože ten partner druhej vidí, že ta

výchova jde nějakým směrem... Ale u nás jsme měli to štěstí, že ta výchova se vedla dobře. I když! Jsme měli konflikty kvůli tomu, jak jsem si představovala výchovu já a jak si jí představoval manžel.

V: Rozumím. A ke konfliktu dojde nebo došlo, jak jste ho řešili?

A: My už dneska konflikty nemusíme řešit, protože konflikty bych řekla nemáme. Nemáme důvod mít konflikty. Takhle, my se nehádáme a výměna názorů...ta samozřejmě je no, to asi je normální, nejsme oba ovečky a nemůžeme kývat souhlasně úplně na všechno.

B: Jsou tam někdy samozřejmě diskuze, ale spíš to vychází k tomu, že se člověk učí už ty věci třeba neřešit, jo, nechat tomu čas... Než se to snažit nějakým způsobem rozklíčovat ten daný okamžik, kdy vidíte, že to není řešitelný, tak ehm, tak od toho odstoupit radši.

V: Takže to řešíte v poklidu, případně to neřešíte vůbec, pokud tomu dobře rozumím.

A: Ano ano, jak nedochází k tomu, že bysme na sebe vrískali nebo naopak k tiché domácnosti...

B: No jako samozřejmě říkáš, že ne, ale jako bylo tam i nějaký vrískání a zvýšenej hlas, ale to není... jako k tomu prostě při výměnách názorů dochází. Nebo ne dochází, ale docházelo. Když se to hrotilo nějakým způsobem prostě názorově, tak k tomudletomu určitě docházelo.

A: No, jasně. Ale to bylo kvůli dětem, no. Nebo jako kvůli rozdílnému náhledu na výchovu. Tichá domácnost, to bych skoro řekla, že úplně bytostně to nesnáším, takže se tomu snažím vyhnout a když náhodou manžel by měl pocit, že by to bylo lepší, tak odejde. Protože pokud by měl zůstat doma, tak to já nedávám, to já furt dolezám. (smích)

B: No, no, no... A to je prostě taky no... než hrotit nějakou tu výměnu názorů, tak jsem došel k tomu, že je lepší udělat tu tichou domácnost. Prostě nechat si to...jako konfrontovat to, snažit se to vyřešit, vyříkat si to, tam nebyla cesta, protože to... tak je lepší to nechat vyprchat.

A: tak se jde projít a vrátíme se k tomu za nějakou dobu.

B: A ono to souvisí i s tancováním, protože... (smích)

A: No, ale tak teď už u lektora M. ne.

B: U lektora M. už nee, ale jako zpočátku tancování... protože i u toho... Odskočil jsem teď, ale nevadí. Tam vlastně ehm... rozdílnost toho názoru nebo něco, nějaký konflikt tam vzniknul při tom tancování, protože člověk se to učí, neumí to, má nějaký nároky na sebe i na partnera... a když se to začalo hrotit, tak jsme třeba odjížděli z tancování a...

A: Vůbec jsme nemluvili. Až domů jsme nepromluvili.

B: Vůbec jsme nemluvili. A někdy i ten večer jsme nemluvili. Až do rána třeba, to člověk vyřešil časem, jo. Že šel brzo spát a potom... jako říkám si, než se k tomu vrátet, tak to necham, necham to uležet a pak to překr, překročíme to a půjdeme tou cestou dál.

A: Ale my tancujeme jedenáct let. A vlastně i s těma ostatníma z těch lekcí, tak s těma jsme se poznali už dříve v jiném tanečním klubu úplně jinýho mistra, kterej tu výuku vedl úplně jinak a tam se vlastně hádali úplně všichni. Na tom parketě prostě všichni, ať jste se podívala kamkoliv, tak se zhádali úplně všichni během tý, těch dvou hodin, dvě hodiny a půl tý výuky.

V: Čím myslíte, že to bylo?

B: Nevím. My, když jsme začali chodit k lektorovi M., tak první, když on viděl, že mezi náma někde vzniká konflikt, tak přišel a „Co se hádáte? To se, neřešte to spolu!“ (udiveně). A vyloženě nás vedl k tomu, ať to neřešíme spolu, že od toho je on, aby to řešil. Protože to hádání vychází z toho tancování. Chápu to, nechápu to, dělám to špatně nebo to nedělám špatně, kdo to dělá špatně... „Tohle to, od toho jsem já, kterej by vás měl rozsoudit, vy spolu to neřešte.“ A to je to, co vlastně tam nám nikdo nikdy neřekl. My jsme oba měli...nějak přijímali informace. Každý jsme je buďto chápali po svém nebo někdo je pochopil, druhý nepochopil, prostě v čemkoliv a teď to někam došlo a snažili jsme se to vyříkat. A to jako vyříkávej si to...každý má svou pravdu, každý do dělá dobře z toho svého úhlu pohledu, ale nefunguje to, takže nějaký krok nebo něco není dobře, že jo. „Co ty mi budeš vykládat? Já vim jak to má bejt, že jo.“ (smích) Takže to bylo taky to... (smích)

A: Protože lektor M. je opravdu dobrej psycholog, pedagog. Má to zmáknutý úplně do detailu a přesně ví jak ten pár má přesně uklidnit. Už jenom tím, že je schopen zatancovat jak partnerku, tak partnera vždycky, jo. Takže když vidí, že je někde nějaký střet, tak prostě jde a zatancuje si to s partnerkou a řekne jí, že to dělá dobře. Anebo si to zatancuje jako ženská s partnerem a řekne, že to dělá taky dobře. A teď to máme zkusit spolu. A teď je to „Ukaž tady, jo! No, tady jsem to udělala špatně.“

B: On dokáže najít vlastně tu chybu mezi náma, jo. Kdežto tam když jsme tancovali, tak tam nás to učil všechno, ale vlastně (pauza) on viděl tu chybu v páru, co děláme špatně... ale nikdy nešel k tomu to rozklíčovat. Nebo možná pak časem už trochu jo. Ale jako z čeho, u koho příčina tý chyby vzniká. Najít to a odstranit.

V: Ve smyslu, že nepřišel na to, kdo jde třeba špatně na hudbu nebo že někdo dělá zbytečně dlouhý krok?

A: No, on nebyl schopný ani opravit jako že... (pauza) On viděl, že se kvůli něčemu dohadujem, ale nebyl jako lektor M., kdy jako přijde a „ukážete mi to, no vy tam děláte tady ten krok o kousek kratší, než byste měla a když to uděláte delší, tak to půjde“. To nebyl schopen udělat.

2) Ukázka rozhovoru s tanečním učitelem

- datum: 17.12.2021, C=učitel tance, V=Výzkumník

V: Děkuji, že jste vyhověl mé žádosti o rozhovor. Ještě jednou se zeptám, jestli souhlasíte s tím, že bude rozhovor nahráván? A jestli jste dostatečně seznámen s účelem výzkumu?

C: Jojo, určitě, souhlasím.

V: Téma mé bakalářské práce se zabývá společenským tancem a partnerským, manželským vztahem. Bude mě zajímat, jak vy jako učitel tance vnímáte společenský tanec v kontextu partnerství, jaké jsou Vaše zkušenosti a postřehy...

C: No, tak já bych řekl, že to má velký vliv na ten vztah manželskej... Nebo vůbec na ten partnerskej, na to partnerský soužití a vůbec to vnímání sebe sama. Nebo ne sebe sama, ale sebe navzájem. A myslím si, že to je vlastně jako docela bych řekl jako geniální párová terapie, myslím si... Protože v tom tanci jsou ty role daný, tam je to prostě jasně daný tím sportem nebo tou činností. Chlap prostě má jednodušší kroky, partnerku vede, ale musí se o ženu postarat. Naproti tomu žena má složitější kroky, musí se nechat vést, jo...Ale je to vlastně o tom, že je to taková nějaká...uhm (pauza) spolupráce. Opravdu každej tam má těch svejch padesát procent. Žena svejch a muž svejch, jak říkám, on se musí naučit vést, ale tak, aby to...vlastně... aby jí se..., aby jí to dělalo dobře. A ona se musí naučit naslouchat, ale zase né poslouchat, jo. Čili je to tak jako hezky daný, on nemá rozkazovat a ona nemá plnit jeho úkoly, tak to nemyslím. Ale je to hezky udělaný, hezky vymyšlený, že on se o ní vlastně má postarat a ona má vytvořit tu krásu jako kdyby jo...Což si myslím, že vlastně teoreticky mělo bejt i v tom životě.

V: Myslíte tu vyváženost tedy?

C: Je to takový vyvážený no, je to naprosto vyvážený a tím pádem je to vlastně pro ně hrozně zajímavý a myslím si, že často třeba i páry nebo manželský páry, který jsou spolu jako strašně let... třicet, pětatřicet... tak najednou když přijdou do těch tanečních kurzů, tak jsou z toho překvapený, jak poznávají stránky toho druhýho, který třeba možná do té doby ani nepoznali. Že najednou opravdu ten taneční prostor, taková ta spolupráce v tom tanci je taková jiná a zvláštní a speciální a musí se naučit jako nějak to spolu zvládnout. Je to taková týmová práce a řekl bych, že vlastně spolu jako po letech třeba kolikrát zažívaj takovej ten kolektivní úspěch. Jo, že se často stane, že se jim to najednou povede... chvílku to i trvá. Někdy se i dohadujou, což je taky jako fáze, která tam musí bejt, že se trochu dohadujou a vymezujou jako v normálním vztahu. No a pak když se jim prostě ten krok nebo ta figura podaří, u toho občas

jsem, mám to štěstí, že opravdu jsem u toho, že to vnímám s nima. Že najednou se jim to povede a teď oni mají tu společnou radost z toho společného úspěchu. To za á, a za bé... za bé jsem chtěl něco říct, ale už nevím co. (pauza) No, tak asi.

V: To nevadí, si třeba ještě vzpomenete. Ohledně toho, že jste říkal, že se ty páry naučí něco o sobě, nějakou tu stránku, o které nevěděli... Myslel jste tím něco kontrétního?

C: Hmm, tak otázkou je jak oni to vnímají ty páry, skoro bych si troufnul říct, že ten aktér a účastník samotnej si o tom může myslet různé věci, jo. Ale já to dělám (pauza) no už třináct, čtrnáct let, co dělám taneční kurzy...

V: A to pro dospělé?

C: Pro dospělé. A myslím si, že po čtrnácti letech, když děláte tři čtyři kurzy za rok, tak to už je nějaký počet. A ještě na různých místech. (pauza) No každé půlroky dělám čtyři na třech různých místech. Tak si troufnu říct, že jich mám hodně za sebou a jsem přesvědčený o to, že je to párová terapie. A nevím, jestli můžu říct, co se o sobě dozvědí... Jako že oni se vzájemně i sami sebe znají, ale naučí se v tom tanci se tak nějak jako respektovat a brát to, jak to je a naučí se s tím druhým i sám se sebou lépe pracovat. Jo, jako spoustu těch párů se vzteká. Jako když mi to nejde, tak se vztekám. A myslím si, že díky tomu tanci se naučí se třeba ovládat.

V: Rozumím. Tak oni si tam nemůžou tolik dovolit přede všema se neovládat...

C: Přesně tak! Nebo si myslím, že se často ty páry naučí ehm... jako vydržet. Ummm, jako takový trpělivosti, jo. Nebo lidi poznávají svoje vlastní tělo, čeho jsou schopný, posouvají svoje hranice, jo. To jim ani nemusí přijít, že jo. Voni ty taneční krůčky, nebo ten taneční... to taneční zlepšení, ten taneční posun, to přichází strašně pomalu. Myslí si, že oni sami nejsou třeba ani schopný říct, kolik se toho jako naučili, oni to berou jako samozřejmost, jo.

Příloha 5: Ukázky zápisů v denících

Zápis v deníku č. 1 - po 5. taneční hodině (odpovědi na otázku č. 2 a na otázku č. 5):

2) Protože jsme si hodněkrát povídali o našich pocitech a tanečních, tak když jsem nebyl vůbec ve formě, myšlenkami jsem si odskočil, moje žena stěžovala, smála se a vůbec jí to nevedlo, ať jí konečně došlo, že se něco mění a neovlivňuje, kárali jsme se i s dalšími páry a celá atmosféra byla mnohem lepší. Když mi to opravdu dnes vešlo, musím uznat, že dnešní klace byla nejkrásnější a těch pár, co smáček na sebou

5) Zena má houba' po dalších lekcích
tančící cvičení, a se jí zalíbilo.
Mám tanec rád a pokud se něj bude
evoluce a bude se do se znovu
mábat, bude s m' moc rád
pokračovat. Mám rád, ať se
dělá radost.

Jabí vidím, ať se do pomalé
maje do své šatně. Když jsem šla,
koukala se nové palety se slon,
skousi nové věci. Jsem moc šťastný,
ať mi rozkvetá před očima.

Zápis z deníku č. 2 - po 3. taneční hodině

„Myslím, že je dobré v úvodu uvést, že tento projekt se trefil „do černého“. Ač na to možná nevypadáme, ještě měsíc zpět náš vztah málem končil rozvodem. Do toho řeším svou ženskou stránku, abych to lépe rozvedla...mám se naučit být více ženou. A tím se dostávám k tomu, proč jsem vlastně na těchto lekcích. Naučit se tančit byl můj opravdu dlouholetý sen, ale když jsem byla mladší, tak nebyl čas, pak zas nějaký partner a pokaždé se našel důvod proč to nešlo. Můj manžel byl v tanečních hned několikrát a byl celkem...zpruzelý? Jakmile jsme se někdy v hovoru dostali k tomu, že bychom mohli třeba někam chodit i tančit...No a vida! Chodíme :D Jsem mu za to moc vděčná a nesmírně si toho vážím...a hlavně jeho.“

Zápis z deníku č. 2 - po 6. taneční hodině (odpověď na otázku č. 2):

„Přišli jsme pozdě... :D nebylo to nic hrozného a ihned po vstupu na parket jsme se zapojili. Naladění? Řekla bych spíše propojení. Nevím, jestli se to uleželo přes svátky, ale všimla jsem si, že víc dokážu vnímat manžela, coby tanečního partnera. Myslím si, že už se dokážu i nechat vést. Když to porovnáím se začátkem, asi by to působilo, že jdu proti němu (pardon, těžko se to popisuje), teď už dokážu jít víc s ním, naslouchat jemu a jeho pohybům, věřit.“

Příloha 6: Zápisy z pozorování

1) Zápisy z pozorování tanečních lekcí Jitky a Adama (začátečníci)

Datum: 14.11.2021

Lekce: 8.

- během této lekce se procvičila většina tanců – jejich základy
- nově přibylo tango

Jive

- pár se ještě před začátkem tance a odpočítáváním houpe do rytmu hudby
- učitel ale hudbu vypíná– pár shrbený, dramatický smutný výraz, který se mění ve smích
- učitel opět hudbu zapíná, Jitka s Adamem začínají tančit
- Jitka počítá a zpívá si, luská prsty na volné ruce, neustále úsměv na tváři, pohupování hlavou do rytmu, Adam se postupem času také začíná smát
- více se usmívají při otočkách a občas když tančí blíž sobě, tak si vymění pár slov, po nichž následuje smích
- jde jim to, jdou dobře sestavu a do hudby
- po tanci - Jitka pohladí Adama po bedrech
- učitel ke všem – chválí, naprosto v pořádku, nádhera
- během promluvy učitele tance spolu komunikují, občas řeknou poznámku k věci, usmějí se na sebe, Jitka se stále otáčí směrem k Adamovi
- stojí vedle sebe a Jitka Adama drží pravou rukou zezadu kolem pasu a on jí levou

Waltz

- učitel provádí ukázkou: „Základní krok, jo, teď jí hezky obejdu, a hezky jí uhnu, jenom takhle, jednoduše, hezky v klidu, pomalu, NESPĚCHÁME (důraz)! Pomalinku, je to pomalý tanec.“
- zdůrazněno držení - přitáhnout si partnerku k sobě
- pár jde do držení a přitom si plácnou
- vzhledem k tomu, že se jedná o waltz, mohli by u sebe stát o maličko blíže
- jde jim to, nedělají chyby v krocích

- Jitka se snaží držet hlavu stranou od partnera, ale velmi často jí má přímo naproti jeho hlavě, kouká na něj a něco mu říká
- oba se stále usmívají
- Adam drží Jitku velmi něžně
- Jitka drží Adama nízko - učitel ji opravuje, taktéž opravuje i její natočení hlavy
- následně opravuje i Adama, má povolené ruce dole, klepe mu na ně a všichni tři se smějí
- učitel je chválí a dodává ke všem: „Všichni tančí nádherně a dobře, ale pokaždý, když Vás konkrétně pochválíme, tak povolíte a začnete to dělat jinak.“ (smích)

Datum: 21.11.2021

Lekce: 9.

- během této lekce si opět páry procvičily všechny tance, přičemž důraz se kladl na zlepšení tanga

Tango

- pár se netváří tak nadšeně jako u ostatních tanců - nervózní výdech a nádech - učitel si všímá
- učitel: „Ukážu tu otáčku vlevo. Točím, stranou, zadem, předem a já jí uhýbám, ona mě obejde... vždyť to není tak těžký, ne? Pojd'me celý pomalinku. Tady už se zastavíme. Pán jde levou, ona pravou, úplně základní krůček, jo? Počítáme slow, slow, quick, quick, slow, quick, quick, slow. Jdeme na to! Pomalinku.“
- páru to jde dobře
- učitel na Jitku s Adamem: „Hele! Vy to tady na nás jen hrajete. Vy to pěkně umíte!“
- Jitka: „Ne, tohle jo, ale to dál ne!“ (gestikulace rukama a smích)
- učitelka na učitele: „Tady to ještě jó, to zatím zvládaj.“
- učitel: „Dobře, tak asi dobrý lektor. (smích) Ještě jednou. Pán jde levou, dáma pravou. Točíme, pán točí doleva za levou, dáma za pravou. Točíš stranou.... A uhnu jí. No dobrý!“
- Jitka s Adamem – pokazili to, smích, rozhození rukou
- Jitka „No, a jsme v prd...“
- učitel na učitelku: „Vem si ho.“, přičemž sám učitel jde za Jitkou a zkouší to s ní, učitelka zkouší kroky s Adamem
- učitel na pár: „Točíš stranou, zadem předem, uh-nu jí“

- učitelé je pouští a Jitka s Adamem jdou tančit spolu na hudbu
- jde jim to, zatím žádná chyba - pochvala od učitelky: "Výborně! Dobrý!" (potlesk)
- Jitka - výskok se zvednutou rukou v pěst, „Juhůů, hahaha" (smích)
- Jitka visí na partnerovi, který se směje
- Adam: „Tak tady jsme skončili..." (smích)
- o chvíli později chytá Adam do držení smějící se Jitku, "Pojď." - pobízí ji dále k tanci
- začnou znovu tančit, Adam má nakrčené čelo, občas je pomalejší, ale vždy partnerku dožene, Jitka se směje
- pokazili to, Jitka se směje a zastaví se, Adam na ní: „Dělej, pójd'!" (smích)
- Jitka vesele povyskočí a začínají na novo
- ke konci - Adam už jde s Jitkou, má stejné tempo, vypadá, že si je jistější
- po dotančení - tleskají si a smějí se
- Jitka Adama zepředu obejde, zastaví se před ním, stojí naproti, poté se chytí za ruce a Jitka si přitáhne Adama k obličeji a políbí se

Cha-cha

- páry si tanec zkouší ještě bez hudby
- učitel: "Pojďme ještě jednou pomalinku v klídečku. Jo, pojd'te trochu sem taky (ukazuje na druhou půlku parketu). A dup dva tři, cha cha cha, dva tři a dáma toč, hned jdi zpátky a New York, á jeden hop, cha cha cha, druhý hop, cha cha cha, třetí hop a točíme. Točim točim na sebe, ták... No, vidíte, jak vám to jde všem, to je nádhera! Tam dva cha cha cha, zvedni ruku, cha cha cha (smích)...Na to přijdem za pochodu, jo, takže jdeme na hudbu!" - během tohoto zpočátku Jitka s Adamem pozorně sledují učitele, po chvíli se již dívají na sebe a už nepotřebují vidět, jak se má jít
- předtím, než se jde na hudbu, Adam Jitce ukazuje, jaké kroky jde on a ujišťuje se, jestli jsou takto kroky správně, gestikuluje rukama
- následně se ještě ujišťuje s otočkou a táže se, jak jí má otočit, partnerka pokyvuje hlavou, ale kouká směrem na učitele
- učitel: „My si vás všechny obejdeme, nebojte se."
- začínají tančit a během tance jdou do hudby a dělají správné kroky
- Jitka se široce usmívá, Adam má semknuté rty a dívá se dolů
- Jitka mu něco řekla - oba se smějí
- tanec v jejich podání začíná být více svižný
- oproti ostatním párům jsou u sebe docela blízko

- ke konci tance si spolu trochu povídají během tančení
- o konci si tleskají, následně se Adam chytá za hlavu a Jitka stojící naproti němu se směje a krčí
- následuje další promluva učitele tance a Adam má mezitím ruku na zádech Jitky a poslouchají další pokyny

Datum: 28.11.2021

Lekce: 10.

- jednalo se o poslední lekci, kdy se svižně procvičily všechny tance, které se páry učily
- vzhledem k potížím ve valčíku se kladl důraz na vypilování valčíku

Valčík

- učitel s učitelkou dělají ukázkou a zároveň instruuji: „Od sebe k sobě, od sebe, obejdí, od sebe k sobe, od sebe á stůj. Já jdu pravou ona levou. Ták, raz dva tři, raz dva tři, raz dva tři, točíme, ja ta ta, ja ta ta, ja ta ta, od začátku. Já do ní, ona do mě, já do ní, ona do mě, natočím, natočím, natočím, natočím. Dobrý.“
- páry si to jdou zkoušet
- Jitka s Adamem si na začátku před postavením plácnou
- snaží se držet krok s počítáním, jdou trochu pomaleji, koukají hodně na ukázkou
- při „k sobě“ si Jitka s Adamem naznačují, že si dávají vzdušný polibek na dálku
- když jsou v základním držení, tak mají střed těla poměrně daleko od sebe
- smějí se, když má jít partner do partnerky a ona do něj, na chvíli se zarazí, neví, jak pokračovat
- dívají se na učitele a snaží se navázat při „od sobe k sobě“, aby šli jako ostatní páry
- učitel: „Důležitý je, myslíte na to, ona mi uhne, já jí obejdu!“
- učitelka: „Neuhýbám tím, že jdu krok dozadu když on jde dopředu, není to todle. (ukázka) Takže je to takhle. (ukázka) Vlastně trochu skáču tady ke stěně. A nesmím dělat velký kroky, aby mě obešel.“
- učitel: „No a teď pozor, teď si vyměníme role. To znamená, to, co učitelka řekla, tak děláme i my pánové. Ona dělá velký kroky a my děláme malé kroky. (ukázka) Teď jsme si to vyměnili, ona mi uhýbá, hodně točí a já jí obcházím, já jí uhejbám. A ona mě obchází, jasný?“
- souhlasné zakývání všech

- během výkladu stojí Jitka s Adamem v těsné blízkosti proti sobě, drží se za paže, pozorují učitele
- po konci výkladu to jdou páry zkusit zatančit
- než začnou - Jitka: "Ty jdeš pravou. (ukazuje Adamovi) A já jdu levou a jdeme tam." (ukazuje směr - za ní)
- jsou v držení, Jitka se usmívá a poklepává Adamovi prsty na rameno
- učitel: „Ták, začínáme! Já tá, STŮJ (důraz)!" – Adam se lekl, pravou ruku uvolnil ze zad partnerky a otáčí se za učitelem
- učitel: „Výborně! Teď uhýbá pán a holky hódně obchází!"
- pár to provede správně, učitel: „Super, no vy jste úžasný! Teď holky uhýbaj!" - pár se tomu směje
- učitel: „Tak se připravíme a jdeme na to! Jdeme jenom čtyři do prostoru!"
- Jitka vezme partnera za ramena a posouvá ho směrem do prostoru, aby měli více místa
- smějí se
- pár tanec zkouší, Jitka Adamovi uhnula, on uhnul jí, následně se zamotali a mají výbuch smíchu, neví jak dál
- Adam: „Když mně nevyšly kroky, no." – přičemž však ukazuje prstem směrem na partnerku, jako že nevyšly jí, společně se tomu smějí
- Jitka: „Já jsem se soustředila na to, co říká, no." (smích)
- partnerka si utírá slzy od smíchu
- učitel jim znovu dělá ukázkou - pozorně sledují v držení, ke konci ukázkou Jitka se smíchem: „No, co to je? Nějaký těžký!" (smích)
- učitel: „Takže tohle po vás teď chceme. Na místě a do prostoru! Kapišto?"
- Jitka říká: "Kapišto (rázně)!" a kýve hlavou souhlasně
- učitel: "No je to těžkej bojovej úkol. Připrav se, soustřed' se. Tak jdeme, á na místě, na místě, na místě, točíme, ta ta ta, ta ta ta, připrav se, jdeme na to! Ja ta ta, ja ta ta, ja ta ta, ja ta ta, na mís-tě."
- pár to zvládl bez obtíží, po skončení si tleskají navzájem
- učitel: „Tak a jedeme na hudbu."
- Jitka zděšena: „No jéžišmarjá!"
- s Adamem řeší jakou nohou kdo začíná, přičemž zapomněli, že se začíná choreografie úplně od znova a nepokračuje se tam, kde skončili, upozorní je na to jiný pár
- učitel nejde zapnout hudba
- Jitka: „Tak nám budeš muset zpívat! Pásla ovečky ti šla móc dobře!" (smích)

- nakonec učitel zpívá Pásla ovečky - pár se směje
- po celou dobu písni jim to jde, pamatují si kroky, správně si uhýbají
- učitel pouští hudbu, Adam chytne partnerku za pas a lehce ji postrčí, aby šla trochu dál od ostatních
- vždy když se v choreografii otočí k sobě, tak se dívají jeden druhému do očí
- v držení mezi sebou mají zpočátku dost velký prostor, postupně se ale zmenšuje a jsou si blíž
- Adam se trochu zamotal, Jitka se tomu směje a zaklání hlavu a neřeší to, počká
- po valčíku následuje blues

Blues

- tanec není potřeba tanečnickům vysvětlovat, rovnou se začíná tančit na hudbu
- Jitka s Adamem se usmívají, dívají se na sebe, povídají si při tom
- kroky i tempo správné, držení volnější
- vypadají klidně, uvolněně
- Jitka po otočce občas dá dlaň Adamovi na hrud' místo aby ho chytila za ruku
- ke konci tance se políbí, Jitka poté hledí Adama na šíji
- následuje samba

Samba

- při sambě se páru daří, kroky správné, jdou s hudbou
- usmívají se na sebe, občas si něco poví
- zatímco Adam pokračoval správně, Jitka oproti němu udělala krok navíc a pak se trochu zasekla - Adam na ní počkal, zasmáli se a pokračovali dál správně
- po skončení hudby si zatleskají a Jitka se směje
- chytí se za ruce a jdou spolu více do středu mezi ostatní, mluví učitel

2) Zápis z pozorování tanečních lekcí Jany a Václava (pokročilí)

Datum: 30.11.2021

Lekce: 9

- tuto hodinu kladli lektoři důraz na techniku dveří v rumbě
- zároveň se tanečníci učili nový prvek do sestavy v sambě

Rumba

- učitelé předvádějí sestavu, chtějí, aby páry šly s nimi
- pár to zkouší - Václav více kouká na učitele, má semknuté rty, pokrčené čelo
- po procvičení - pár poznámek učitele ohledně techniky + ukázka jak to páry dělají a jak by to mělo být správně (tedy nedržet partnerku někde nízko na zádech, ale na lopatce, vytvářet rám, stále pevný, také důraz na propnuté nohy)
- během učitelova projevu Jana pozorně poslouchá a sleduje, Václav se k ní naklání a něco jí povídá, přičemž ukazuje na učitele a zvedá obočí
- Jana nereaguje, soustředí se na učitele, jejich ukázkou a to, co říkají
- Václav si od ní stoupne asi o půl metru dál, má ruce v bok, kouká taky na učitele a příkyvuje
- poté, co učitel domluví, tak Václav ukazuje rukama Jitce rozmezí - jak daleko by měla být při tanci od něj, měla by jít trošku blíže
- následně si tanec zkouší
- hodnotí se a řeší, co jak dělat lépe - partnerka: "Já jdu asi tou nohou moc dopředu, vidíš." (ukázka)
- následně jdou na hudbu
- během rumby se na sebe usmívají, pomrkávají na sebe, Václav chvílemi počítá
- když se drží, tak poměrně pevně, Václav se snaží o pevný rám, jsou si dost blízko když mohou
- Václav občas něco poví a Jana se zasměje
- Jana se při podtočení uvolnila a přepadává, když jí partner drží za jednu ruku při otočce. Avšak drží ji, je jí oporou a oba se tomu zasmějí, pokračují dále.
- Janě se něco nelíbí a říká partnerovi ať počká, že to udělají jinak
- posune ho více do rohu parketu a naznačuje mu krouživým pohybem rukou, že to udělají znovu a rychleji, trochu se na něj při tom zamračí
- Jana odpočítává
- poté co se jim to povede, tak se na Václava široce usměje a zvede obočí: „Vidíš.“

- partner si zpívá a usmívá se

Datum: 14.12.2021

Lekce: 11.

- došlo k procvičení většiny tanců - waltz, rumba, cha-cha, tango, jive
- základ: hlavně vždy držet pevný rám!

Waltz

- bez obtíží tančí na parketě, správné držení, jdou dobře do hudby
- v jedné části chtějí přidat asi vlastní figuru (ostatní ji tam nedávají) - zarazí se u toho
- Jana se zaklání a následně vykopává nohu, partner trochu ztratí rovnováhu, ale ustojí to
- zasmějí se tomu a hned to zkouší znovu – Václav se na Janu usmívá
- nedaří se jim zřejmě provést figuru podle jejich představ, Václav nesouhlasně zavrtí hlavou, ale s úsměvem
- zkoušejí to potřetí - Václav počítá Janě
- opět se do nepodařilo - pustí se, Jana rozhodí ruce, Václav skloní hlavu a směje se
- začnou znovu od začátku bez té jejich nové figury
- Václav hlasitě počítá, ale hned po dvou krocích se ztratí, jelikož Jana udělala o krok navíc
- smějí se tomu a jdou trošku více stranou z parketu
- zkouší znovu, tentokrát opět jinou figuru
- Jitka to nejspíše nečekala, čekala začátek bez figury a tudíž se figura nepovedla, Jana pustí Václava a gestikuluje rukama směrem k němu
- Václav má oči v sloup a chytne se za hlavu
- Jana ho chytí a naznačuje mu pohybem rukou ať pokračují
- Václav se s Janou snaží domluvit, co tedy udělají
- Následně začnou znovu, novou figurou, tentokrát se jim to vydaří a tančí dále, Václav počítá
- chtějí opět vyzkoušet figuru, opět se lehce zamotají, Jana pustí partnera - ukazuje mu, že počkají, než vedlejší pár trochu odtančí pryč
- Václav si založí ruce přes sebe a ustupuje od Jany
- Jana se zamračí, něco mu říká (výzkumník nerozumí) a výrazně gestikuluje

- Václav krčí čelo a reaguje „Tak co děláš (důraz)?!“ a gestikuluje
- Stoupnou si to rohu parketu dál od sebe, oba mají založené ruce na hrudi
- Následně se přesouvají na druhý konec parketu a napijí se
- Stojí opodál vedle sebe a pozorují, jak tančí ostatní
- Hudba skončí, učitel tanec dále rozebírá a jde se tančit ještě jednou
- dále tančí bez té figury, tak, jako ostatní, kroky správné, držení také, jdou do hudby
- ke konci se usmívají

3) Zápis z pozorování taneční lekce Anny a Karla (pokročilí)

Datum: 7.12.2021

Lekce: 10

- tuto hodinu se především opakovalo
- kladl se důraz na promenádní běhy v sambě

Cha-cha

- lektor krátce uvede cha-chu a bez dalšího vysvětlování ji páry jdou tančit, zatím bez hudby
- páru se zpočátku daří, ovšem po chvíli udělají chybu a nemohou se sladit
- Karel – rozhození rukou, „Tak to budu tančit s někým jiným (důraz)!“ (smích)
- Anna odpověděla (výzkumník ovšem nerozuměl)
- zkouší to dále – Karel přísný výraz, nakrčené čelo, mezi něj a Annu strká ruku
- Anna kamenný výraz, potichu si počítá
- poté se zastaví, Karel ukazuje na ostatní páry
- po chvíli jde Karel zavolat učitele tance, ať si vezme Annu na starost a vyzkouší to s ní
- učitel tance s sebou vezme i učitelku, říká: „Já to zkusím s ní a vy to tady vyzkoušíte s Karlem, jo?“
- Po vyzkoušení si tance s učitelem tance
 - o učitel tance: „My to umíme!“
 - o učitelka: „My taky.“
 - o Učitel: „Tak nevím, proč jim to nešlo.“
 - o partneři znovu zkouší tanec s lektory
 - o po skončení – učitel: „My to umíme“ (smích)
 - o Karel – rozhození rukou
- lektori od nich odchází a zapínají hudbu, bude se tančit na hudbu
- tanec na hudbu – Anna již ví, kroky jsou svižnější, Karel tápe, přičemž Anna se ho snaží slovně navádět
- Karel si nahlas počítá a opakuje si, co má dělat
- po chvíli se pár opět ztratí a nejde jim to
- snaží se znovu začít
- lektor si toho všimne, přispěchá k nim: „Zkuste se na sebe opravdu (důraz) napojit!“

- pár zkouší tančit dál, stále jim však dělá problém otočka – Karlovi nevychází kroky
- opět se zastaví řeší, kde je chyba, zkouší to stále dokola
- hudba skončí, lektor mluví, následuje pauza
- v pauze si učitel tance bere Annu a ukazuje Karlovi, jak dělat otočku
- pár si to následně zkouší a už je to v pořádku
- učitel tance již ukazuje další tanec, co se bude tančit

Jive

- lektor rovnou pouští hudbu a jde se hned tančit
- Anně s Karlem tanec jde dobře, nedělají chyby, jdou do hudby
- oba se u toho smějí téměř po celou dobu
- Anna ke konci sestavy počítá a Karel si nahlas říká, co má dělat
- ke konci – udělali chybu, krok navíc
- Karel – rozhození rukou, nakrčené čelo, zvýšeným hlasem něco říká Anně
- poté to zkoušejí dál, ale každý sám – to je v pořádku
- problém mají, když to tančí společně
- avšak nestihnou to dořešit, lektor vypíná hudbu a přesouvá se k dalšímu tanci

Datum: 14.12.2021

Lekce: 11

- došlo k procvičení většiny tanců - waltz, rumba, cha-cha, tango, jive
- základ: hlavně vždy držet pevný rám!

Paso doble

- učitel před puštěním hudby klade důraz na mužský napjatý postoj
- začíná se tančit a u páru zatím vše v pořádku, daří se jim
- před figurou v sestavě to popletli – Karel: „Vždyť tam byly dva kroky, ne?“
- Anna: „Né, to bylo až potom.“
- Karlovi se to nezdá, ale snaží se pokračovat a neřešit to
- Karel pak zastaví, ukazuje na ostatní, něco Anně říká (výzkumník přes hudbu neslyší)
- zkouší se to tance znovu dostat, přičemž Karel nahlas počítá pro ně oba
- Karel má nakrčené čelo, po chvíli se zas zastaví a říká Anně: „Ty tam prostě děláš o krok míň!“

- Anna: „No to nedělám! Podívej na ně.“ (a ukazuje směrem na ostatní) – poté se povolí, shrbí a dává si ruce kolem těla
- Karel: „No ale točíš se nějak blbě.“
- Anna Karla chytá do držení a chce to zkoušet znovu
- zkouší to znovu, Anna Karlovi říká, jak to má být a co má dělat
- chvíli takto tančí, než skončí hudba a nastává pauza

Tango

- tango páru jde velmi dobře, po parketě spolu plují
- v půlce tance se lehce ztratili, tak šli od sebe, zasmáli se tomu a tančí dál
- dále jim to jde bez obtíží
- opět se ve stejné části zasekli
- Karel hází chybu na Annu, Anna hází chybu na Karla, avšak vše probíhá s úsměvem, ne vážně
- Karel jde posléze za učitelkou tance s prosbou o pomoc
- učitelka tance zatančí problematický kousek sestavy s Karlem
- Karel dochází k prozření: „Jo, no jo, vopravdu...“
- zkouší to s Annou a dotančí sestavu bez problémů

4) Zázpis z pozorování taneční lekce Lucie a Petra (pokročilí)

Datum: 30.11.2021

Lekce: 9.

- tuto hodinu kladli lektoři důraz na techniku dveří v rumbě
- zároveň se tanečníci učí nový prvek do sestavy v sambě

Waltz

- před spuštěním hudby učitelka tance klade důraz na techniku: „A dolů, nahoru! Snížím se a odrazím se!“
- Lucie s Petrem si to během výkladu zkouší každý sám vedle sebe, i přesto se však drží za ruku
- následně si to zkouší pozpátku, kdy se již nedrží
- poté učitelka tance s učitelem ukazují začátek sestavy k waltzu, Petr s Lucií je pozorují, Petr drží Lucií kolem pasu, Lucie Petra za rameno
- po chvíli se přestávají soustředit na výklad a potichu si něco říkají, Lucie se směje
- učitelka zapíná hudbu a Petr s Lucií jdou do těsného držení a začínají tančit
- učitelka na ně: „Výborně! Super!“
- učitelka po chvíli vypne hudbu a ukazuje ostatním párům, v čem je chyba
- Lucie s Petrem se soustředí, stojí kousek od sebe a pozorují ji
- učitel zapíná opět hudbu, Lucií s Petrem se daří, avšak učitel opět hudbu vypíná a ptá se, jak se to párům figura dařila
- jiný pár reaguje, mezitím Petr s Lucií stojí proti sobě a Petr drží Lucií za ruku, ona mu něco říká a on se následně směje
- po dovysvětlení zapíná učitel hudbu a jde se sestava úplně od začátku
- těsně před tancem Petr pohládí Lucií po obličeji a pak ji lehce poplácá po tváři
- tančí lehce, po parketu úplně plují, nemají potíže, jdou do hudby
- Lucie si chvílema zpívá text písně
- učitelka vypíná hudbu, pár pomalu přestává tančit
- Petr: „Au! Co to bylo s tou rukou?“ (smích)
- Lucie se rozesměje a rozhodí ruce: „No co, no“ (smích)
- po skončení tance se drží za ruku když učitel mluví
- následně se jde tanec naposledy ještě jednou na hudbu
- Lucií s Petrem se celou dobu daří, usmívají se, nemluví, nezpívají, jen tančí

- po dotančení chytí Petr Lucii za pas a za ruku a políbí ji
- učitel hodnotí, jak tanec párům obecně šel a Petr s Lucií si šeptají a smějí se

5) Zázpis z pozorování taneční lekce Moniky a Davida (začátečníci)

Datum: 24.1.2022

Lekce: 9.

- vzhledem k tomu, že většina párů byla v karanténě kvůli covid-19, taneční hodiny se účastnily tento den jen dva páry
- došlo k zopakování všech tanců
- důraz na procvičování techniky v sambě
- důraz v tangu na to, aby se na sebe partneři „nacítli“

Tango

- ukázka od učitelů na připomenutí, pak jdou na hudbu
- tanec je pomalejší, jsou celkem od sebe
- Monika dělá krok navíc, na chvíli se zastaví řeší, jak se jde, Monika chce, aby ji to David ukázal, David jí navede, ona přikyvuje a zkouší to sama
- pak pokračují a zkoušejí to spolu
- nevychází jim to tolik na hudbu, partner je pomalejší v krocích
- Monika má stále hlavu skloněnou dolů
- v průběhu tance David Moniku políbil
- hudba končí, přestávají tančit – pár stojí blízko u sebe – David se Moniky neustále dotýká i když zrovna netančí, drží ji za pas a usmívá se
- učitel: „No, teď ke konci, už to bylo celkem dobrý, jo, ale ze začátku, tam jste dost spěchali.“
- učitelka: „A hlavně by to mělo vypadat jinak... jako s hlavou. Vy jí máte takhle dole! Oba. (ukázka) Koukejte se normálně dopředu, dívejte se, co v tom sále je, kdo tam je. A víc to teda dělají muži než ženy, ale ženy taky.“
- Monika: „Já totiž koukám na ty nohy, jestli se jako střídáme správně a děláme to dobře, jestli jsme se v tom vychytali. Protože my jsme to dělali chvíli obráceně. A taky jako při tom přemýšlím jak mám jít.“ (smích)
- učitel: „Proto musíte stát u sebe, abyste to jako by nemuseli sledovat, jo. Vy ho musíte nacejtít, jo. (Ukázka) Jo, vidíte, já ji v podstatě tady ani nemusím držet. Já to cejtím jak ona jde.“
- učitelka: „Jo, přesně. A když si Vás pak vezme nějaký tanečník, tak on Vám neříká, co on bude dělat, vy si ho prostě nacejtíte.“

- partnerka: „Jo, jasně.“
- učitelka: „Proto máte být blízko k sobě, abyste prostě věděli, co bude ten druhý dělat.“
- učitel: „Měli byste do sebe tlačit a tím říkáte co já chci vlastně. Ty ruce jsou jen tak jako podružný. Takže ještě jednou, jo?“
- jde se ještě jednou na hudbu, učitelka pomáhá Davidovi se správným držením - loket nahoru, být narovnaný
- „...quick quick....., quick quick,..... Nespěchejte! Quick quick,..... Quick quick....Ano!“
- David se snaží držet správně ruce, Monika má hlavu na hoře po celou dobu tance, myslí na to
- jsou u sebe blízko, snaží se do sebe více „tlačit“
- zpočátku trochu mimo rytmus, ke konci trochu lepší, rychlejší
- po dotančení David drží Moniku jednou rukou kolem pasu, usmívá se na ní
- učitel: „Ano, už je to lepší. V tom quicku musíte být potom rychlejší. Po tom slow, tam vždycky jdete o něco později a vy to potom doženete. Jo, po tom slow, po tom quicku musíte být rychlejší. Hned okamžitě. Tam se pak dostanete do skluzu, kterej pak doháníte na ty dva slow kroky.“
- Monika: „A když vycházíme, tak tady jdeme do sebe, jo?“
- učitelka: „Tu první jdeme do sebe a někdy i se to učí všechno do sebe, ale tohle je jednodušší.“
- Monika přikyvuje: „Hm hm, no, takže do partnera.“ - následně to s ním zkusí, chápou, oba souhlasně přikyvují
- David: „Jojo, asi takhle.“
- učitel: „Tak ještě kousek dáme.“
- Monika: „A první začínám teda pravou.“
- Partner ruce v bok a přikývnutí: „Jojo.“
- nezačínají hned, Monika ještě zkouší kroky sama, David jde vedle ní s rukama v bok
- poté pro ni přijde a chytí ji do držení aby začali tančit
- učitel: „A zkuste se držet co nejvíc!“
- tančí a přibližuje se k nim jiný pár, David udělá kraťoučkový krok a partnerku si chytí k sobě - učitel: „Hezky jste to vyřešil, žádná srážka nebyla!“
- tanec již svižnější, ale trochu se od sebe oddálili
- partner stále kouká trošku do země
- učitel: „Tak, teď jdete přesně do hudby! Takhle přesně jsem to potřeboval!“

- po konci - poodejdou od sebe tak na půl metru, David hluboký výdech, oba ruce v bok, David se prohýbá v zádech
- učitel: "No, teď už to bylo daleko, daleko lepší, to jste museli cejtit, že tam žádný zpoždění nebylo. A i jste si víc mákli kookám."
- pár zadýchaný smích

Samba

- zdokonalení základního pohybu
- základní postavení - učitelka: „Takže na špičky, stlačím paty, kolena, zadek, a stlačím, pustím stlačím. Ták a pak jdeme dolů nahoru, dolů nahoru. A vždy stlačím."
 - ukázka, páry je napodobují
 - učitelka: „No, přesně tak! A pak vidíte ty tanečnice s těma sukýnkama a třásněma a jak jim vždycky ty třásně udělají takový to pic (ukázka), se zvednou a spadnou." - Monika se tomu směje, má ruce v bok, partner stojí proti ní a drží ji za pas
 - Monika to zkouší a ptá se: „A musím se jenom krčit nebo musím i vystrčit tu pánev?"
 - učitelka: „No nemusíte na to jako nějak myslet, ale tady ta pánev by měla jít takhle vidět s tou sukýnkou." (ukázka a smích)
 - páry to zkoušejí zatančit
 - jsou si poměrně blízko
 - téměř celou dobu, co si to zkoušejí při hudbě, tak se smějí
 - poté se jde krátká choreografie na hudbu
 - držení již správné, vzdálenost mezi nimi akorát
 - David se směje a dívá se po většinu času na Moniku
 - Monika se více dívá na to, jak to dělají zároveň s nimi učitelé, také se usmívá
 - učitelé je chválí, jen mají víc myslet na to, aby nevynechávali jeden zdvih a aby pumpovali - ještě jim to ukazují
 - pár je mezitím cca metr a půl od sebe, oba ruce v bok a pozorují učitele
 - zkouší to znovu s učiteli bez hudby - partnerka semknuté rty, vypadá soustředěně, partner se usmívá
 - následně opět na hudbu
 - po tanci dal David Monice pus